

1905-07-23

SENDER

Oscar Matthiesen

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Sender's location:
Ystad (Sverige)

Mentioned people:
Viggo Hørup
F. Riise
Paul Staffeldt Matthiesen
Bode Willumsen
Edith Willumsen
Jan Willumsen
Juliette Willumsen

Mentioned locations:
Skindergade 27, København K,
Danmark

Archive:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: A/II/4 - M

TRANSCRIPTION

Ystads Saltsjöbad
(inneh. A. Jacobsson)
Ystad den 23 Juli 1905.

Kjære Willum!

Tak for Dit Brev – jeg havde såmæn også længtes efter at høre fra Dig! Nå, det var jo dejligt, om Du fik Bestilling på Monumentet; og det gjør Du jo nok, når det allerede er så vidt. Billedhuggerne vil vel nok blive rasende – men enfin! Om Hørups Ydre kan jeg ikke sige Dig andet, end at jeg altid har fundet, han såe så fiffig ud; jeg mindes ham altid med Smil i Skægget og små skarpe Øjne. Iøvrigt har Riise et ganske godt Portræt af ham, så temmelig stort; og så var han lyssegrå. –

Hvad angår Jan, så tror jeg nok det er så temmelig vanvittigt at lade ham blive Ingenieur. Jeg har jo fulgt ham noget i Skolen, og der var kun ét Fag som gav ham Stilling mellem Kammeraterne, nemlig Tegning. Han tegner altid og godt. I det sidste Aarstid har jeg ikke set noget videre til ham eller mine egne, fordi jeg mest har været i Ystad; og den Udstilling af Skoletegninger og Hjemmearbejder som finder Sted under Examenstiden, har jeg ikke set, da jeg var herovre. Men jeg har talt med min Poul om det; og han siger, at Jan har meget Talent, og at han bør

blive Kunstner. I Historie er han nok ganske interesseret og flink; men i alle andre Fag umulig; Regning og lignende Fag er han ganske umulig til; og deri er han (og Bode forresten også, ligesom min yngste "Titter") ganske upåvirket af de mange Aars Skolegang! Han er en lang og sød Dreng, meget aparte at se på, og meget spinkel; men Kræfterne kan jo komme med Udviklingen, det véd man aldrig. Jeg mødte ham en Dag, jeg var i Kjøbenhavn og fik fat i ham for at tale lidt med ham. Da kom han lige fra Burmeister & Wain¹ og var antaget som Lærling. Han sagde på mine Spørgsmål, at det vilde hans Moder have ham til og at han selv havde Lyst dertil også. Jeg halede ham med hen i min Gård i Skindergade og viste ham en Fontaine jeg har bygget dér og holdt Passiaren gående. Han mente, at når der var gået nogle Aar, kunde han nok lære Matematik – men i den Alder er Børn jo ofte så barnlige at man strax føler de tillærte Tanker og Interesser for det nye, blot fordi det er nyt og der er Anledning til at lapse sig, idet mindste for sig selv, med en tagen Beslutning – - så kunde han jo altid om nogle Aar lære noget mere hos Dig – Matematik?

Nå – ja – Du kommer vel selv til Danmark til Vinter – så er han nok bleven ked af Smedien imens. – Så foreløbig kun dette; jeg skal nok skrive snart -igen- og fortælle lidt om mine Sager. De bedste Hilsner til Dig og Edith fra Eders gamle Ven

Oscar Mathis

¹ Burmeister & Wain (B&W) var en dansk værftskoncern (1843-1996). Se:

Gyldendal - Den Store Danske:

http://denstoredanske.dk/Erhverv,_karriere_og_ledelse/Erhvervsliv/Erhvervsvirksomheder/Burmeister_og_Wain

OMTALTE VÆRKER

J.F. Willumsen: *Hørup-monumentet* (1905-1908) i granit og bronze, 439 x 550 cm. i Kongens Have, København

Ystad den 28 Juli 1902.

Kjære William!

Tak for dit Brev - jeg havde såmæn også længtes
efter at høre fra dig! - Nå, det var jo dygtigt, om
du fik Bertilling på Monumentet, og det gjør du
jo nok, når det allerede er så vidt. Gæledningerne
vil vel nok blive rasende - men endnu! Om
Hörups Ydre kan jeg ikke sige dig andet, end at jeg
allid har frændet, han så så fiffig ud, jeg mindes
ham altid med Smil i Skægget og små skarpe Pjane,
Förrest har Riise et ganske godt Portræt af ham, så
temmelig stort, og så var han lysegrå.

Hvad angår Jan, så tror jeg nok det er så tem,
melig ravnittigt at lade ham blive Ingeniør.
Jeg har jo først ham noget i Skolen, og der
var tem et Fag som gav ham Stilling mellem
Kammeraterne, nemlig Tegning. Han tegner altid
og godt. I det sidste Aarsid har jeg ikke set noget
videre til ham eller mine egne, fordi jeg mest
har været i Ystad, og den Udstilling af Skoletegning
og Hjemmearbejder som findes Sted under
Examens-tiden, har jeg ikke set, da jeg var herovre.
Men jeg har talt med min Poul om det, og han
siger, at Jan har meget Talent, og at han vil

blive Kunstner. I Historie er han nok ganske inter-
 esseret og flink; men i alle andre Fag uenlig,
 Regning og Lærende Fag er han ganske uenlig til.
 og der er han (og Børne forresten også, ligesom min
 yngste Tante) ganske upåvirket af de mange Lær-
 Skolegæng. Han er en lang og rød Brønst, meget opvagt
 at se på, og meget sprinkel; men Kræfterne kan jo
 komme med Udviklingen, det véd man aldrig. Jeg
 mødte ham en Dag, vi var i Kjøbenhavn og fik fat
 i ham for at tale lidt med ham. Da kom han lige
 fra Gymnastik & Værk og var antaget som Hørling.
 Han sagde på mine Spørgsmål, at det vilde hans
 Moder have ham til og at han selv havde lyst
 dertil også. Jeg kaldte ham med hen i min Fjerd
 i Skindergade og viste ham en Fontaine jeg har bygget
 der og holdt Passiøren gående. Han mente, at vi
 der var gået nogle Lær, kunde han nok lære Mate-
 matik — men i den Alder er Jern jo ofte så barmhjertig
 at man strax følger de tillærte Værdier og Interesser
 for det nye, blot fordi det er nyt og der er Anledning
 mig til at lerne sig, i det mindste for sig selv, med
 en tægen Bestemmelse — så kunde han jo altid om
 nogle Lær lære noget mere hos sig — Matematik?
 Nå — ja — du kommer vel selv til Danmark til Vinter — så
 er han nok blen ked af Smedien imens. — Så fore-
 ligger kun dette; jeg skal nok skrive snart igen og for-
 tælle lidt om mine Sager. De bedste Hilsener til dig og
 Edith fra Eders gamle Ven Oscar Mathies